

Для того, щоб збільшити кількість молока високої якості, а також отримані стабільного прибутку з мінімальними затратами праці, потрібно створювати приватні міні-ферми з виробництва молока.

Світова практика показує, що незалежно від чисельності корів (дотримання оптимального мінімуму), можна отримувати достатню кількість молока із високими технологічними параметрами, за умови ведення галузі згідно передових технологій і врахування специфіки умов сільськогосподарського виробництва в регіоні. Досвід фермерських господарств з виробництва молока Європи засвідчує їх потенційну рентабельність за концентрації корів у господарстві не менше 15-20 голів (Польща, Фінляндія та інші).

При правильній організації ферми на 15 – 20 корів можна не тільки скоротити витрати на корми і утримання тварин, а також витрати на управління.

УДК 636.59

Підмурняк О.О., учень 11-А класу

Науковий керівник – Гаєцька Л. П., вчитель біології, двічі Соросівський вчитель, методист, Ліцей № 17, м. Хмельницький, Україна

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ КУРІПКИ

Мета: дослідити умови розвитку, життя та розмноження куріпок. Розглянути умови їх існування. Дізнатися про їх значення для людини. Методика досліджень: 1) спостереження; 2) описовий; 3) порівняльний;

Я люблю проводити час у селі. Там я навідуюсь до дідуса та бабусі, у них велике хазяйство. Саме тому мені подобається спостерігати за різними тваринами. Дізнавшись про конференцію, яка представлена на тему “тваринництва”, я згадав, що у моєму селі було багато різних тварин, за якими я часто доглядав та спостерігав. За власними спостереженнями та розповіддю мого дідуса, я дізнався багато цікавого про куріпок. Адже мій дідусь має великий досвід у догляді та розведенні домашніх тварин. Мені дуже хотілося розповісти комусь результати моїх спостережень. Мені до вподоби стали куріпки. Вони цікаві за своїм характером. Я одразу почав шукати додаткові джерела інформації в літературі, де дізнався багато цікавого та пізнавального.

Почну розповідь з власних спостережень.

Куріпка сіра нагадує рябчика чи невелику свійську курку. Представники виду є середньої величини куріпками. Дзьоб і ноги темного кольору. Верхня частина оперення ряба, коричневого кольору, боки і хвіст руді. Шпори на ногах відсутні. Статевий диморфізм зводиться лише до того, що самки забарвлені блідіше.

У забарвленні куріпки переважають сірі і охристо-бурі тони. Верх голови і потилиця забарвлені в оливково-бурій колір, боки голови і горло рудувато-охристі. Шия, груди і боки голубувато-сірого кольору, з дрібними хвилястими чорними смужками. На боках розташовані бурі плями, живіт світло-сірий. У самок пляма або зовсім відсутня, або розбита на декілька дрібних плям.

Зверху самець сірувато-бурій, строкатий, на боках руді поперечні смуги, на грудях коричнева підковоподібна пляма. Самка має темніше забарвлення.

Спосіб життя. Куріпка сіра – виключно наземний птах, на дерева сідає рідко. Ходить згорбившись, з витягнутою шиєю. Охоче копається в землі, розшукуючи їжу. Осілі птахи, живуть у відкритій місцевості. Протягом року куріпка сіра живе в одному районі. Бігає швидко з високо піднятою головою. При небезпеці злітає з гучним ляскотом крил й швидко перелітає на невелику відстань. Харчуються різноманітними насінням, іноді комахами. Дорослі особини живляться переважно насінням бур'янів, а в літній період комахами. Взимку птахи харчуються бруньками лози, сходами озимини та інших рослин. Суттєву частку раціону складають насіння бур'янів, ягоди глоду, терену, горобини. Під час снігових, морозних зим птахи страждають від голоду і гинуть у великих кількостях. Поїдають також і тваринні корми – комах, павуків, молюсків та інших безхребетних тварин. Приблизно в кінці березня або на початку квітня розбиваються на пари. Гнізда влаштовують на землі під кущиком у вигляді вистелених заглиблень, розташованих в затишних місцях. Гніздо є невеликою ямкою, що слабо вистилає рослинним дрантям. Поміщається в більшості випадків під навісом каменя, під прикриттям кущика трави або гілляк чагарника. Кладка на середину травня може складатися з 22 світло-бурих яєць однотонного вохристого кольору. Тривалість насиджування триває близько місяця. Через добу після вилуплювання пташенята покидають гніздо. В період насиджування яєць та вигодовування пташенят суттєву небезпеку становлять сірі ворони. Пташенята також гинуть і від хижаків, особливо яструбів малих та лисиць. Вилуплюються пташенята опушеними. Через 10 днів вони можуть пурхати, а через 3-4 місяці досягають розмірів дорослих птахів. Виводки сірих куріпок тримаються в полях, особливо ярих, де багато картоплі і гречки; сіра куріпка дуже любить чагарникові лісові узлісся, що розташовані поряд з такими полями. У віці 1-3 тижнів виводки об'єднуються і утворюють загальні зграйки по 30-40 і більш за птахів з декількома батьками. Самець щоранку скликає пташенят особливим свистом. Коли виводок підросте, птахи зграйкою летять на місце годівлі. Голос самця – голосне “кукуріку” схоже на крик півня, а самки – квоктання. Зимою переселяється до населених місць, ночує у дворах, біля будівель, а також у кущах або біля підніжжя барханів іпагорбів, зібравшись тісною зграйкою на снігу з підвітряного боку. Значну шкоду куріпкам завдають бродячі коти та бродячі пси. Куріпки потребують води, тому в безпосередній близькості від місць їх проживання, як правило, є водоймища. Куріпка швидко приручається, особливо маленькі пташенята. Якщо ж ввіймати увесь виводок, то з молодими легко приручаються і старі птахи. У вересні-жовтні куріпки об'єднуються в зграйки і починають кочувати.

Куріпка, яка славиться своїм чудовим м'ясом, дуже корисна ще й тим, що поїдає комах, які живуть у верхніх шарах ґрунту та в траві, на злакових та овочевих культурах. 3-4 виводки куріпок майже повністю знищують довгоносика і його личинок на 1 га цукрових буряків. Поїдає куріпка сіра і колорадського жука, якого мало які птахи споживають.

Загальна чисельність в Україні за часи панування комуністичного режиму суттєво знизилась. Через це добування куріпок було заборонене. За останні роки, завдяки зниженню застосування в агрокомплексі отрутохімікатів, кількість птахів значно зросла. При несприятливих кліматичних умовах кількість

куріпок також різко зменшується, зокрема в багатосніжні зими та під час тривалої ожеледі. У цей час їх потрібно підгодовувати просом, подрібненим зерном кукурудзи та ін. Мисливські господарства можуть відловлювати значну кількість куріпок і тримати їх у неволі до початку весни.

Такі заходи допоможуть збільшити кількість цього птаха. Численні спроби штучного розмноження куріпок для потреб мисливських господарств не дали належних результатів у жодній з спеціалізованих лабораторій світу. Сірі куріпки розводяться лише в умовах дикої природи.

Також є проблема чисельності сірих куріпок саме у нашій Хмельницькій області, тому що їх дуже мало. Для збереження виду необхідна заборона на полювання.

Сіра куріпка – типовий мешканець лісостепових угідь, тому з відкриттям нових земель вона усе далі і далі поширюється на північ. Живе в різних біотопах: у різнотравних степах з чагарниками і лісовими кілками на рівнинах і в долинах річок, в лісостепах, на хлібних полях і полях під паром, по лісових вирубках, на узліссях лісів, по ярах, зарослих чагарником, рідше по вересових пустищах, в горбистих пісках із заростями верби або тамариску. У гірських місцевостях тримається в передгір'ях, на полях у лісовому поясі і піднімається до субальпійських лук. Куріпки особливо люблять картопляні смуги – коли картопля ще не прибрана. Так само куріпки люблять поля, які перетнуті струмочком або яром. Куріпка є дуже пластичним видом і добре уживається на техногенних ландшафтах поблизу міст і селищ.

Ми розглянули питання умов життя, розвитку та розмноження. Дізналися дещо цікаве про їх значення для людини. Ми розглянули важливі тези щодо полювання та ризику вимирання. Також ми дізналися, чим вони харчуються та де вони гніздяться, як доглядають за “малечою”. За результатами спостережень знаємо, де вони поширені та чи можливо їх розводити. Тепер ми знаємо дуже багато цікавого та важливого про куріпок.

УДК 636.4.082

Порубайло А.А., студент VI курсу спеціальності “Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва”

Науковий керівник – Калиниченко Г.І., кандидат с.-г. наук, доцент кафедри ТВПТ, Миколаївський національний аграрний університет, м. Миколаїв, Україна

МЕТОДИ ОЦІНКИ ПРОДУКТИВНОСТІ СВИНОМАТОК ПРИ ВИРОЩУВАННІ РЕМОНТНОГО МОЛОДНЯКУ

Успішне ведення галузі свинарства в значній мірі обумовлено відтворними якостями тварин, так як вони забезпечують отримання необхідної кількості поголів'я для відгодівлі і відтворення стада. Тому підвищення багатоплідності і живої маси поросят на час відлучення має суттєве господарське значення і ці ознаки є провідними в спрямованій селекції свиней. Але, зважаючи на низький рівень успадковування відтворювальних якостей ссавців, прямий відбір за ними недостатньо ефективний.